

Αλήθεια, πόσο αξίζει η μετάνοια και η

H

μετάνοια και η εξομολόγηση...

Κάποια στιγμή στον ουρανό ζήτησε ο Θεός από τους αγγέλους να του φέρουν τα πιο πολύτιμα πράγματα, που υπάρχουν στη γη.

Οι άγγελοι ξεκίνησαν και έφαξαν ολόκληρη τη γη. Πολλοί ομολογουμένως έφεραν πολλά ωραία και πολύτιμα πράγματα. Ξεχώρισαν όμως τρεις.

Ο ένας έφερε και απέθεσε στον θρόνο του Θεού ένα ωραιότατο μαργαριτάρι. Ήταν μια σταγόνα ιδρώτα. Είχε πέσει από το μέτωπο κάποιου που τίμια προσπαθούσε να ζήσει την οικογένειά του.

-Ωραίο το εύρημα σου, είπε ο Θεός, αλλά υπάρχει και πιο ωραίο από αυτό.

Ήρθε τότε δεύτερος άγγελος. Αυτός απέθεσε με σεβασμό μπροστά στον Θεό ένα κατακόκκινο ρουμπίνι. Ήταν μια σταγόνα αίματος ενός ήρωα, που είχε πέσει στο πεδίο της τιμής. Οι άγγελοι έμειναν εκστατικοί. Ασφαλώς αυτός θα κέρδιζε το βραβείο.

-Υπάρχει κάτι πιο πολύτιμο ακόμη, είπε ο Θεός.

Τότε όλοι στράφηκαν προς το μέρος του τρίτου αγγέλου, που εκείνη την ώρα ερχόταν και με πολλή ευλάβεια άφησε να κυλίσει στον θρόνο του Θεού ένα αστραφτερό διαμάντι, που όμοιο μ 'αυτό ποτέ δεν είχαν δει. **Ήταν ένα δάκρυ κάποιου αμαρτωλού, που γονατιστός ομολογούσε τις αμαρτίες του μπροστά στον πνευματικό.**

-Αυτό είναι το πιο πολύτιμο πράγμα, είπε τότε ο Θεός και το βραβείο δόθηκε στον τελευταίο άγγελο. **Αλήθεια, πόσο αξίζει η μετάνοια και η εξομολόγηση.**

Αυτό το βεβαιώνει ο ίδιος ο Κύριος, που λέγει «**Λέγω υμίν ότι ούτω χαρά έσται έν τω ούρανω επί ένί άμαρτωλώ μετανοούντι... ούτω, λέγω υμίν, χαρά γίνεται ενώ-πιον των αγγέλων του Θεού επί ένί άμαρτωλώ μετανοούντι**» (Λουκά ιε' 7, 10).

Πηγή: xristianos.gr